

**Chceme předejít
manipulacím provázející
schvalování zpráv
ČT a ČRo**

Nezávislost České televize na politické moci je klíčové téma naší doby a jen tak nás neopustí.

Jsem proto rád, že se nám na dnešní den podařilo domluvit společné zasedání zástupců mediálních výborů a komisí Senátu a Poslanecké sněmovny. Našli jsme na něm shodu, že na volbě členů mediálních Rad by měly mít podíl obě komory českého Parlamentu.

Kromě toho jsme se shodli, že současný způsob schvalování výročních zpráv o činnosti a hospodaření ČT a ČRo je nadále neudržitelný a musí se změnit. Do 14 dnů připraví obě strany konkrétní návrhy. Cesta k cíli bude ještě spleťtá, ale je dobře, že začala

STAROSTOVÉ
A NEZÁVISLÍ ■

Kontaktujte nás!
www.starostove.cz,
facebook.com/starostove

SLAVÍME 30 LET NAŠÍ SVOBODY A DEMOKRACIE

Žijeme ve zvláštní době. V těchto dnech slavíme už 30 let svobody. Máme možnosti, o kterých se lidé před Sametovou revolucí ani nezdálo. Můžeme svobodně vyjádřit svůj názor, cestovat, podnikat. Máme svobodu náboženství a smíme svobodně volit. A užíváme si mnohé další výsady, které svoboda přináší. Přesto má naše společnost v posledních letech tendence nahlížet na uplynulá léta nebývale kriticky, mezi lidmi je znát určitá skepse, ale i strach z budoucnosti.

Václav Havel v roce 1997 použil termín „blbá nálada“, když chtěl popsat atmosféru, která v tehdejší společnosti panovala. I dnes vidíme, jak se naše společnost drolí, jak se vytrácí naše soudržnost, jak jsme k sobě čím dál tím více hrubí. Přitom stačí více si naslouchat, být tolerantní a nepomínat na minulost.

Pokračování na str. 4

Připomínáme si 17. listopad

Stejně jako každoročně oslaví hnutí STAN den 17. listopadu, významného výročí našich dějin, symbol svobody a demokracie v naší zemi. Tentokrát nás ovšem čeká kulaté výročí. O to větší důraz klademe na oslavu české demokracie. Udělejte si v tento významný den také čas a pojďme spolu pořádně oslavit 30 let svobody!

Demonstrace na Letné

Dvoudenní oslavy odstartují velkou demonstrací Milionu chviliek na Letné. Tak jako před třiceti lety nastal i dnes čas postavit se znovu za fungující demokracii. Vadí Vám prezidentovo pohrdání Ústavou? Premiérův střet zájmů? Překvapivé zastavení kauzy Čapí hnízdo? Odůvodnění, které vzbuzuje pochybnosti? Neschválení ústavní žaloby na prezidenta? Prezident slibující premiérovi abolicí? Celkové směřování státu a demokracie? Přijďte ukázat těm, kteří nám dnes vládnou, že nejsou všemocní, že jsme tady i my a oni jsou pod naším drobnohledem.

Akce proběhne v sobotu 16. listopadu ve 14:00 na Letenské pláni!

30 LET svobody

Svobodná média zaručují svobodnou společnost

Rozhlasu i televizi stanovila nově nabytá svoboda po roce 1989 statut veřejnoprávních média. Tím, že si televizi a rozhlas prostřednictvím koncesionářských poplatků platíme, dáváme jim za úkol hlídat veřejný zájem. Otevřeně, objektivně, podle etických kodexů a pod dohledem mediálních rad. Jakékoli omezení svobod veřejnoprávních médií znamená omezení svobod občanských.

*Andrea Hanáčková,
vysokoškolská pedagožka na FF UPOL*

Důstojná vzpomínka na Listopad 89

Každoročně naši čelní představitelé v dopoledních hodinách vzpomínají zapálením svíček a pokládáním květin u Pamětní desky 17. listopadu na Národní třídě. Pojďte zavzpomínat společně na odvahu lidí, kteří nevzdali svůj boj za svobodu ani poté, co byli v roce 89 obklíčeni policejními kordony a surově zbiti. Pokud máte zájem, sejďme se v neděli 17. listopadu v 9:45 u Národního divadla.

Můžeme si u piva říkat co chceme. Díky za to!

S lidmi, kterým není budoucnost lhostejná je potřeba diskutovat. Proto pořádáme po demonstraci na Letné oslavu 30 let svobody a jak jinak než společenskou diskuzi.

Můžeme svobodně vyjádřit svůj názor, cestovat, podnikat. Máme svobodu náboženství a smíme svobodně volit. Užíváme si mnohé další výsady, které svoboda přináší. Přesto má naše společnost v posledních letech tendence nahlížet na uplynulá léta nebyvale kriticky, mezi lidmi je znát určitá skepse. Václav Havel v roce 1997 použil termín „blbá nálada“, když chtěl popsat tehdejší atmosféru. I dnes vidíme, jak se naše společnost drolí, jak se vytrácí naše soudržnost, jak jsme k sobě čím dál tím více hrubí. Přitom stačí více si naslouchat, být tolerantní a nezapomínat na minulost. Nenechme si těch 30 let volnosti vzít. Možná se stačí jen pořádně nadechnout a vzpomenout si to nejdůležitější poselství. Totiž, že pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí. Přijďte si popovídat s Vitem Rakušanem, Janem Farským, Hanou Kordovou Marvanovou, Mikulášem Bekem, Jiřím Padevětem a řadou dalších zajímavých osobností do Café Kampus v sobotu 16. listopadu od 17 hodin!

Korzo národní

Vlastní akci na oslavu 17. listopadu nemělo smysl vymýšlet. Proběhne totiž každoroční skvělá oslava v centru Prahy a její pořadatelé slibují, že vzhledem ke kulatému výročí bude tentokrát ještě lepší! Jedná se o Festival svobody, a především Korzo Národní. Budete se moci seznámit s činností neziskových organizací (např. Amnesty International, Člověk v tísni, Post Bellum, Transparency International, Otevřeno nebo Rekonstrukce státu). Těšit se můžete na veřejné čtení nejen z knih Václava Havla, dobové filmové záběry, fotografie i poutavý výklad zkušených lektorů. Samozřejmostí je koncert plný známých interpretů, řada výstav, kde bude možné si mimo jiné prohlédnout sochy od umělců Milana Caise nebo Michala Cimaly, nebo si zatančit v Národní tančírně. Dále vás čekají také performeři, akrobacie, tanečníci, chůdaři, básníci, skautský tábor nebo kameloti. Počítá se samozřejmě i s programem pro děti a následnou Afterparty!

Chybět u toho nemůžou ani politici hnutí STAN a vy můžete celý den slavit s nimi, stačí dorazit 17. listopadu po poledni na Národní třídu.

30 LET svobody

Jiří Padevět,
historik a příznivec STAN

SE SVOBODOU PŘICHÁZÍ I VELKÁ ZODPOVĚDNOST

Možná nám tenkrát, 17. listopadu 1989 a v dalších hektických dnech, kdy se měnila doba, společnost, správa státu, ekonomické poměry, něco podstatného uniklo. Nadšení ze změny, z toho, že dusivý škraloup normalizace paradoxně smyla vodní děla komunistické policie, nadšení ve stávkových výborech, horliví po změně a očekávající šťastné zítřky, nevšimli jsme si, že někdo stojí stranou.

Během velkých dějinných zvrátů, ke kterým 17. listopad 1989 a rozpad Sovětského bloku bezpochyby patří, se často zapomíná na spoluobčany, kteří o žádnou změnu nestojí, neočekávají ji, nebo se jí dokonce obávají. Skupina lidí, které nelze označit pouze jako přátele „starých pořádků“ se samozřejmě skládala i z nomenklaturních kádrů komunistického režimu, ze fízlů a donašečů všech barev, odstínů a důvodů, ze soudců a prokurátorů, křivících dlouhá léta právo a používajících ho stejně, jako používali esenbáci pendrek. Tyto opory režimu se v novém světě demokracie, dosud nasmělelé a opatrné, velmi rychle etablovali, prolнули se s exponenty polosvěta normalizační šedé ekonomiky a začali získávat ekonomickou a později i politickou moc. Vývoj v Československu a později v České republice byl podobný, jako v dalších zemích bývalého Sovětského bloku.

Mezi těmi, kteří o změnu nestáli, neočekávali ji, nebo ji přijali, ale velmi rychle byli hořce zklamáni, bylo podle mne obrovské množství lidí, pro které se skutečně „nic nezměnilo“, nebo dokonce „změnilo k horšímu“. Během listopadu a v dalších měsících byli potichu, čekali, až se to přezene, čekali, jestli se všechno nevrátí do starých kolejí, kdy se dalo z fabriky nebo z výroby lahůdek odnést něco, co se doma mohlo hodit, kdy se dalo na ty komunisty nějak vyzrát a oni si jich nevšimli. Čekali, jestli půjde zůstat ve stínu, nadávat na poměry, samozřejmě i na komunisty, čekali, jestli budou zase někým zbaveni odpovědnosti a usazení do pohodlného křesla před televizní obrazovku, sdělující světu, že nejlepším poučením a zábavou je veselá estráda. Po pár měsících zjistili, že křeslo, zakoupené během normalizace sice trochu vrže, ale je stále pohodlné, zjistili, že veselá estráda nabízí čím dál víc televizních stanic. Nakonec zjistili, že nadávat na demokratické poměry je bezpečnější a jednodušší než nadávat na komunisty, protože tenkrát to mohl slyšet nějaký fízl a dnes je to každému jedno.

Byli jsme tenkrát opojeni svobodou, možností řídit svoje životy tak, jak chceme sami, byli jsme ale také zaskočení mírou odpovědnosti a nástrahami, o kterých jsme dosud jen slyšeli, nebo četli. Řada lidí neuspěla v podnikání, upadla do dluhové pasti, nebo prostě odmítla podílet se na budování demokracie. Zklamání se připojili k zastupu těch, kterým to bylo od začátku jedno, nebo kteří doufali, že se okna zase zavřou a budeme si dál užívat normalizačního příjemně vytopeného obývacího pokoje.

Nejsem si jist, zda třicet let po pádu komunismu lidí, kterým to je jedno a kteří tvrdí, že „za komunistů bylo lépe“ nepřibýlo, nebo neubýlo. Pokud přibýlo, je to chyba ne jich, je to chyba především demokratických politiků a občanské společnosti. Zřejmě dosud neumíme části společnosti vysvětlit, nebo ji dokonce přesvědčit, že demokracie sice klade nároky, ale je pro lidskou mysl zdravější. Neumíme jim vysvětlit, že žádný silný vůdce, žádný populist, nikdy svět nespasil, ale vždycky poškodil. Neumíme jim vysvětlit, že svět nekončí zdmi obývacího pokoje, nebo plotem zahrady, že je sice komplikovaný, ale není nebezpečný. Až se to naučíme, volební preference extremistů a populistů klesnou.

30 LET svobody

NESMÍME SE PRAVDY VZDÁT, ALE STÁLE JI HLEDAT

Vzpomenout si na léta perzekuce a útlaku, kdy byl za volání po základních lidských právech kriminál. Nebo jiný trest či zákaz. Žijeme ve svobodné době a můžeme volně dýchat. Za to, kdo nám vládne, jsme zodpovědní jen my sami. Budoucností naší země jsme my sami. Jen my společně můžeme ovlivnit to, kde a jak žijeme.

Koncem října prohlásil poslanec Parlamentu České republiky za KSČM Stanislav Grospič v médiích, že se v srpnu 1968 nejednalo o okupaci a oběti, které tedy nepopřel, prý byly oběťmi dopravních nehod. Neměli bychom slovíčkařit, hájila ho později jeho kolegyně z poslaneckého klubu Miloslava Vostrá.

Naštvalo mě to. O to víc, že jsem učil historii a že mě děsí, jak se teď naše historie relativizuje. Jak komunisté, kteří měli na svědomí lidské životy, ji v živém vysílání přepisují a jak se ta informace šíří rychlostí blesku dál po sociálních sítích a lidé ji přijímají za svou. Já jsem zažil ještě komunistické učebnice dějepisu, kdy se vzývaly falešné ikony a lež byla vydávána za pravdu. Měl jsem štěstí, doma jsem slyšel správný výklad a držel jsem toho a držím doteď. Jen nerad vidím, jak se dnes, kdy slavíme 30 let svobody, snaží komunističtí poslanci Parlamentu přepisovat dějiny znovu. Když jsme byli malé děti, možná nám připomínání historie přišlo nezáživné a chtěli jsme raději někde zlobit. Necháпали jsme, proč nás učí vážit si veteránů válek, které jsme nezažili. Teď už jsme ale dospěli (i když jsou v našich řadách tací, kteří se narodili až po Sametové revoluci, což samozřejmě kvituji). Všichni jsme zažili ten zlom a je jen na nás, jaké budou oslavy za dalších třicet let.

Nechci být však skeptický, naopak. Chtěl bych lidi motivovat, aby více přemýšleli o historii, která je naší neoddelitelnou součástí. Aby přemýšleli, ptali se a hledali, kde je pravda. Aby nebyli jen pasivní, nepřijímali falešné sliby a přemýšleli o tom, kdo a proč jim je dává.

Já jsem totiž za těch třicet let svobody neskonale rád. Jsem šťastný, protože jsem dostal možnost cestovat a poznat svět. Podívat se na

*Vít Rakušan,
předseda hnutí STAN*

nás z jiného úhlu, mluvit o nás Čechách s cizími národy a mnohé se od nich naučit. Moje děti nemají soudružky učitelky v taftových sukních a roláku z lykry. Mám volební právo a mohu svobodně volit. Mohl jsem se svobodně rozhodnout, že vstoupím do politiky a pokusím se ovlivnit to, jak bude vypadat naše společná budoucnost.

Možná to zní až moc neuvěřitelně, ale já vážně věřím v to, že jedině dokáže mnohé, pokud o tom dokáže přesvědčit další lidi, a ti pak jeho myšlenku šíří dál. Podívejte se, jak se obcím pod našima rukama daří. Lidé dnes mohou díky participativním rozpočtům ovlivnit dění ve své obci. Pomalu se nám daří měnit vztah lidí k půdě a vodě, národnímu bohatství, které komunisti zplundrovali. Pamatujete si, jak vypadaly česká města a obce před rokem 1989? A dnes? Při svých výjezdech za vámi i našimi příznivci vidím tolik skvělého, co se za těch třicet let povedlo. Bylo by to tehdy možné? Nebylo.

Nenechme si těch 30 let volnosti vzít. Možná se stačí jen pořádně nadechnout a pamatovat si to nejdůležitější poselství. Totiž že pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí.

DÍKY TLAKU OPOZICE JSME KONEČNĚ SCHVÁLILI ZPRÁVY ČESKÉ TELEVIZE

Ve Sněmovně se aktuálně projednává státní rozpočet, ke kterému za celý poslanecký klub připravuje pozměňovací návrhy Věra Kovářová a snaží se tak usměrnit vládní rozhazování a namířit státní investice tím správným směrem. Proto se ve svém příspěvku budu věnovat jinému tématu, které je pro celý náš poslanecký klub důležitou prioritou. A to je schválení výročních zpráv České televize. Celkem jsme ve Sněmovně projednali několik výročních zpráv a zpráv o hospodaření ČT. Konkrétně zprávy za rok 2016 a 2017. Proč tyto zprávy, zejména ty starší, nebyly schváleny již dávno a dostalo se na ně až o 3 roky později? Skutečně jsou v nich takové nesrovnalosti? Domnívám se, že nikoliv. Jde o to, že možným neschválením výročních zpráv vyvíjely některé strany, zejména však KSČM a SPD, tlak na Českou televizi. Pokud by totiž Sněmovna zprávy neschválila, tak by byla odvolána celá Rada ČT, která volí generálního ředitele. Právě tato nejistota je dle mého názoru pro nezávislost jediného veřejnoprávního média velkou hrozbou. Proto jsem i navrhoval svolání případné mimořádné schůze, pokud by se zprávy nepodařilo projednat ve čtvrtek 24. října, kdy byly zařazeny na program schůze. Již několikrát se projednat nestihly a není možné držet ČT takto pod krkem. Jsem rád, že se

Jan Farský,
předseda poslaneckého
klubu STAN

nakonec po dlouhém boji povedlo zprávy ČT schválit. I přesto je ale dobré mít na paměti, že tu je bohužel poptávka po útocích na nezávislá média. A právě v této době je povinností demokraticky smýšlejících politiků jejich neustálá ochrana, protože silná veřejnoprávní média jsou jedním z pilířů svobodného a demokratického státu.

Informační válka na půdě Senátu

Stálá komise Senátu pro sdělovací prostředky uspořádala začátkem října v Senátu Parlamentu České republiky seminář pod názvem „Informační válka“ pod záštitou senátora a člena Stálé komise pro sdělovací prostředky Davida Smoljaka. A co si pod termínem „informační válka“ můžeme představit? Je to označení činnosti, jejímž cílem je získání výhody nebo převahy nad soupeři v oblasti řízení a využívání komunikačních a informačních kanálů nebo technologií. Mezi mnoha odborníky z oblastí sociální a mediální komunikace vystoupila i odborná konzultantka v oblasti masmédií, autorka knihy *Průmysl lži* Alexandra Alvarová, která mimo jiné hovořila o současných strategiích v oblasti manipulace s veřejným míněním. V agendách politických stran a jejich lídrů jsou stále méně akcentována závažná společenská témata a návrhy jejich řešení. Prokazatelně nejúspěšnější komunikační strategií je politická témata prezentovat jako jednoduše pochopitelný souboj: „Zapomeňte na program, potřebujete nepřitele,“ konstatuje na základě dat z empirických výzkumů Alvarová, která dodává: „Lež je vždycky víc sexy než pravda. Nejvyšší hodnotou společnosti je její soudružnost – jsme v akutním ohrožení, vezměte to na vědomí.“

V divadle všichni víme, že se na jevišti odehrává fikce, a s tímto vědomím do něho vstupujeme. Rozeznávání fikce od reality v reálném životě takto jednoduché není. Na konferenci byla dále akcentována tato témata: sociální sítě a jejich role při šíření dezinformací, hybridní válka v euroamerickém prostoru, informační strategie Číny, hybridní hrozby a obranné strategie. Jejich faktický dopad do našich každodenních životů ohrožuje samotnou podstatu demokracie.

Dalším souvisejícím tématem je i vlastnictví médií a činnost a funkce médií veřejnoprávních. I v této oblasti je klub Starostů a nezávislých aktivní. Velmi znepokojující je, že se Česko v posledních letech propadlo v žebříčku svobody tisku podle organizace Reportéři bez hranic o 27 míst.

Podle dalších mezinárodních novinářských organizací je na vině zejména vliv premiéra Andreje Babiše na média a politický tlak na veřejnoprávní Českou televizi a Český rozhlas. Zkušený český novinář Jan Šafr výše uvedené výstižně sumarizuje: „Veřejnost bývá stále častěji v toxických médiích okradena o informace, které jsou potřebné pro její rozhodování o mandátu k výkonu moci. Tím je narušena férová politická soutěž a naše volby jsou sice formálně demokratické, ale už ne skutečně svobodné, protože se nekonají v prostředí svobodného informování společnosti.“

Při zálibě oligarchů vlastnit a ovlivňovat soukromá média se rapidně zužuje prostor pro kvalitní žurnalistiku, jejíž posláním je hledání pravdy ve složitém světě. Což jenom potvrzuje smysl aktivit, jakou byla například konference „Informační válka“ na půdě Senátu.

STAN ve Sněmovně

Peníze pro děti jsou dobrou investicí pro budoucnost

Nejdůležitější zákon roku. Tak se často říká státnímu rozpočtu. A stejně jako každý rok o něj svádí boj koalice s opozicí. I letos má každý z obou táborů jiné představy o tom, kam by peníze měly jít přednostně.

V jednom bychom se ale mohli shodnout: peníze pro děti a jejich volný čas nejsou promrhanými penězi. Proto letos, stejně jako vloni, navrhuji přidat skautům a dalším dětským organizacím navíc 28 milionů korun na jejich činnost. Vloni můj návrh neprošel. Uvidíme, zda se vláda, která celkem zdatně umí rozhazovat peníze nalevo napravo, chytne za nos.

Možná bychom místo lkaní, že si děti hrají jen s tablety a mobily, mohli ukázat, jak jinak - a zajímavě a s druhými mladými lidmi - se dá trávit volný čas.

Jsem optimista.

Petr Gazdík,
poslankyně hnutí STAN

Věra Kovářová, poslankyně

VLÁDA VYTAHUJE DALŠÍ PENÍZE Z KAPES DAŇOVÝCH POPLATNÍKŮ

Chceme motivovat obyčejné lidi k péči o krajinu

Pozměňovací návrhem k daňovému balíčku reagujeme na úpravu zákona o dani z nemovitosti. Na první pohled se zdá, že cílem předkladatele je zrušit daň z ploch, na kterých jsou remízky. Bohužel se tak bude dít jen u zemědělských podnikatelů, kteří si tento krajinářský prvek zapíšou do své evidence, tzn. budou na něj pobírat i zvýšené dotace. A normální lidé? Opět nic. Proto navrhuje vyjmutí daně z nemovitosti na skupinu dřevin (remízky) na ostatní ploše, kterou vlastní fyzické osoby, tedy ti, kteří ji nevyužívají k podnikatelské činnosti. Cílem je motivace občanů k péči o naši krajinu.

Jana Krutáková
poslankyně hnutí STAN

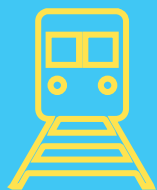
Už několik týdnů projednáváme vládní daňový balíček, kterým chce vláda vytáhnout další peníze z kapes daňových poplatníků. Jinak se to označit nedá. Vláda zvyšuje daně, ač v programovém prohlášení říká něco jiného. Argument? Boj se závislostí na drogách a hazardu. Přitom ale v rozpočtu na rok 2020 dává méně peněz na prevenci proti závislostem. Zdražení krabičky cigaret nebo láhve alkoholu o pár korun konzumenty neodradí a zvýšení daně z hazardu může dle mnohých průzkumů přesunout legálně provozovaný hazard do tzv. šedé zóny. Skutečným důvodem je, že po rozhazovačné politice vlády v posledních letech zeje státní kasa prázdnou a namísto hledání úspor raději seberou všem ostatním.

Já pro návrh určitě hlasovat nebudu, ale jsem přesvědčena, že vláda si nakonec tento balíček, i přes výrazné výhrady opozice, prosadí. Vždyť její hlasovací mašinerie moc často neklopýtá. Právě proto jsem se rozhodla podat alespoň některé pozměňovací návrhy, které mají za cíl zmírnit dopady daňového balíčku: První z nich ruší zvýšení poplatku za vklad do katastru na dvojnásobek. Vláda argumentuje, že se nezvyšoval několik let a je nutné dorovnat inflaci. Ministryně ale pravděpodobně nedávala pozor na hodinách matematiky - inflace od doby poslední změny poplatku určitě nedosáhla stoprocentní výše. Ať lidem raději na rovinu řekne, že zkrátka potřebuje více než 600 mil. Kč do státního rozpočtu.

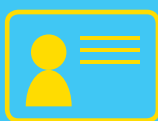
Zdaníme jednou, zdaníme podruhé. Jinak nelze popsat záměr MF na zdanění technických rezerv pojišťoven. Nejdříve se jim zdaní tyto rezervy, které pojišťovny musí mít ze zákona a slouží k budoucí výplatě pojistek klientů. Dále na pojišťovny dopadá klasická daň z příjmů PO. Cílem našeho pozměňovacího návrhu je vyjmutí technických rezerv životního pojištění z navrhovaného a nesmyslného zdanění.

DRUHÝ ROK STAROSTŮ VE SNĚMOVNĚ

Ve sněmovně jsme prosadili:

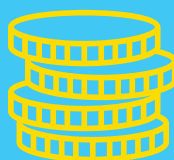

Snížení
DPH
na jízdné

Pro řidičák
bez **FOTKY**

Větší naději
dlužníků na
ODDLUŽENÍ

Narovnali
jsme podmínky
PRO LESNÍ
hospodáře

SNÍŽENÍ DPH
na e-knihy a audioknihy

Jsme aktivní:

V Praze založíme
MUZEUM
paměti
XX. století

Založili jsme
ISTAR

Zabránili jsme
zdanění
CÍRKEVNÍCH
resitucí

Představujeme vlastní program:

Spustili jsme
projekt

1000^{A1}
cesta pro krajinu

Představili jsme
MODERNÍ ŠKOLSTVÍ
pro 21. století

Balíček
PROTI SUCHU

DŮCHODOVÁ REFORMA

DŮCHODY. TÉMA DNEŠKA. Z ODBORNÉHO I POLITICKÉHO HLEDISKA

Přinášíme vám shrnutí konference o důchodových reformách, kterou jsme zorganizovali ve čtvrtek 10. října 2019 v Poslanecké sněmovně. Protože kde jinde se o tomto tématu začít konečně odborně bavit?

Shrnu velmi zjednodušeně fakta, která ovlivňují budoucí vývoj a ukazují na potřebu řešit sociální politiku systémově a ve všech oblastech:

- Výrazně se zvyšuje průměrný věk prvorodiček na 30 let
- Počet dětí narozených 1 ženě je nyní 1,69 dítěte.
- Zvyšuje se věk dožití, u žen je to nyní 81,9 let u mužů 76,1 let, přičemž za 30 let se očekává zvýšení na 86,7 let u žen a 82,1 let u mužů.
- Bez výraznější prarodinné politiky se očekává mírný vzestup plodnosti jen díky zahraniční migraci.
- Očekává se pokles podílu osob ve věku 15-64 let a vzrůst podílu osob ve věku 65 let a více.

Požadavky na moderní penzijní systém:

- Nutnost v době ekonomické aktivity investovat do penzijního systému, a to buď ve formě peněz nebo pomocí výchovy dětí nebo kombinací obou forem.
- Vše je třeba řešit v kontextu s mezigenerační solidaritou.
- Je třeba zaměřit se na solidaritu mezi rodinami a bezdětnými, kdy rodina mající děti přispívá výrazně více do státního rozpočtu než bezdětné páry.

Důležité je zmínit, že změny musí být činěny ve všech oblastech, musí se vzájemně doplňovat, aby se skutečně jednalo o systémovou změnu. Správně nastavené dílčí změny tak, jak jsou představeny níže, nemusí nutně znamenat zvyšující se výdaje ve státním rozpočtu. Cílem je dosáhnout dlouhodobé udržitelnosti systému a níže uvedenými opatřeními podpořit příjmovou stránku rozpočtu, která bude použita na výplatu důchodů.

Co bude zapotřebí řešit?

Velká důchodová reforma:

- rozdělení starobních důchodů na min. 2 penzijní pilíře sestávající z rovného důchodu a moderního sociálního starobního pojištění (penzijní konta);
- otevření otázky důchodového věku v kontextu se zvyšujícím se věkem dožití. V potaz je nutné brát náročné profese;
- fiskální podpora práce důchodců;
- výchovu dětí je třeba brát jako investici do penzijního systému.

Reforma pozůstalostních důchodů:

- zavedení rovného sirotčího důchodu pro jednostranné či oboustranné sirotky a jejich pravidelná valorizace;

- u vdovského či vdoveckého důchodu přechod na překlenovací důchod vyplácený po dobu např. 6, popř. 12 měsíců.

Reforma invalidních důchodů

- Návrh invalidní důchod začlenit do nemocenského pojištění.

Reforma státní podpory finančních produktů

- Změny v daňových režimech a státní podpoře stavebního spoření a penzijního pojištění, v kontextu této změny by připadalo v úvahu např. zvýšení základní slevy na poplatníka.

Reforma rodinné politiky

- Dostupná péče pro děti předškolního věku, dostatečná síť dětských skupin či jeslí;
- Zavedení univerzálních přídavků na děti místo daňového zvýhodnění;
- Výchovu dětí je třeba brát jako investici do penzijního systému;
- Nutnost podporovat porodnost a ocenit práci a náklady rodičů při výchově nové generace;
- Podpora částečných úvazků nejen v soukromém, ale i ve veřejném sektoru.

Investice do kvalitního vzdělávání

- zkrácení povinné školní docházky na 8 tříd;
- učinit opatření vedoucí ke snížení neefektivní doby studia v bakalářských a navazujících programech;
- zvýšení výdajů na školství a zvýšení platů učitelů tak, aby se zvýšila kvalita práce učitelů do budoucna, což bude znamenat vyšší kvalitu vzdělávání, vyšší produktivitu práce a tím vyšší růst HDP, což přinese zvýšení příjmů veřejných rozpočtů.

Reforma systému zdravotního pojištění

- Je třeba myslet i na udržitelný zdravotní systém, kdy je zapotřebí, aby se lidé dožívali vyššího věku ve zdraví.

Reforma daní

- V současné době způsobuje „rovná daň“ nespravedlnost v tom smyslu, že daň více zatěžuje nízké příjmy. Je třeba se do budoucna zamyslet, zda změny neučiní ve zdanění příjmů - čím vyšší příjem, tím vyšší zdanění, tzv. progresivní zdanění.
- Panelisté se shodli, že zavedení sektorové či digitální daně a jejich zapojení do důchodového systému není zapotřebí.
- Vhodné by bylo spíše „přeskupení“ daní a jejich reforma, nikoliv jejich zvyšování.

Cílem je dosáhnout zjednodušeného výpočtu důchodů a jejich předvídatelnost.

*Michaela Matoušková,
starostka obce Řečany nad Labem*

SÁZÍME stromy

ZPLODIT SYNA, ZASADIT STROM A TEĎ SE VRHNOUT NA TEN DŮM...

Minulý měsíc proběhly velké akce, které jsou velmi prospěšné pro budoucí vzhled naší krajiny. Předseda Vít Rakušan a další členové STAN samozřejmě neváhali přiložit ruku k dílu a zapojili se do sázení nových stromů.

Mladí starostové se zapojili do spolupráce se Skautským institutem!

Skautský institut rozjíždí projekt Troufni SI a mSTAN do toho jde s nimi! V rámci platformy Youth, speak up!, kde kromě mSTAN působí další mládežnické organizace a nezávislé instituce, nás v jsme se připojili ke Skautům a jejich novému projektu, který má velké ambice – zapojit mladé lidi do péče o veřejný prostor ve svém okolí.

Projekt Troufni SI je něco jedinečného a smysluplného, co tu ještě nebylo. Propojení platformy mládežnických organizací se Skauty přináší mladým příležitost, jak se aktivně zapojit do společnosti, jak pro okolí něco uspořádat či pomoci vyřešit.

Máte-li nápad, jak změnit veřejný prostor ve svém okolí, ale neměli jste odvahu či jistotu, že projekt dokážete dotáhnout do zdárného konce? Například uspořádat akci pro veřejnost (výstava, závody, koncert), vytvářet nová místa pro setkávání a otevírat místa stará (obnovené kino, kavárna v nepoužívané nádražní budově) nebo třeba řešit problém v místě, kde žijete (oprava památek,

nelegální skládky). To vůbec nevádí! Společně se Skauty Vám pomůžeme tento nápad uskutečnit.

Pokud máte v hlavě nápad, neváhejte se přihlásit na: <https://www.skautskyinstitut.cz/troufni-si/>

Tomáš Pavelka, předseda mSTAN

ÚSTECKÝ KRAJ

JAK TO OHNOUT, JAK TO PODOJIT

Nějakých posledních patnáct, dvacet let jsme svědky neustálé novelizace zákonů a prováděcích předpisů, aniž by šlo často o nějaké převratné nové směřování. Upřesňování, zpřísňování..., říká se tomu často také zjednodušování (taková deklarace). Původní zákon na deseti stranách je dnes na sedmdesáti!

Pracuji téměř 30 let v samosprávě na radnici v Krásné Lípě, tak vím, jak se to zhoršuje v praxi, jak je to u obcí (ale ono je to u dalších aktivních lidí podobné – podnikatelů, ředitelů, spolků atp.). Často poslední roky v Senátu čelíme snahám o další a další omezování měst a obcí různými novými regulacemi a snahám snižovat jejich pravomoci. Hádáme se o to s ministry, náměstky, řediteli odborů... Oni argumentují nedobrymi příklady z praxe, systematickým obcházením zákonů, já potřebou větší volnosti pro samosprávy, potřebou větší důvěry, potřebou obcí disponovat dostatečnými vlastními finančními prostředky, potřebou menšího omezování a svazování často nesmyslnými předpisy. Opakovaně se velká debata vedla například o tom, zda městským samosprávám, resp. městským policiím ponechat či odebrat pravomoc měřit rychlost na silnicích a pokutovat řidiče. To bylo v době, kdy starosta „měšťákům“ možná řekl: „Běžte v pátek měřit, ať si něco přivyděláte na odměnách“. Tehdy šlo o desítky tisíc korun. Pak si některá města radar koupila a začalo jít o statisícové, někde i o milionové příjmy do městské kasy. A někteří tento systém „zdokonalili“ tak, že si radar najali. To je sice také možné, ale ne způsobem, kdy odměna měřící firmy je přímo závislá na počtu přestupků – logicky, neboť privátní firmě jde vždy především o zisk. Bezpečnost na komunikacích či veřejný zájem je pak až druhotný. V těchto případech už šlo o desítky milionů. A navíc do soukromých kapes.

Stále se také upravuje a zpřísňuje zákon o zadávání veřejných zakázek. Už se v tom skoro nikdo nevyzná, jakkoli základní principy a limity zakázek jsou jasné. Prý to zpřísnění je proto, že je trvalá snaha zákon obcházet, porušovat, ohýbat... A tak se pokračuje „ve zjednodušování“ (tj. rozšiřování paragrafů) dalším omezováním atp. To však stejně nezabrání tomu, aby ten, kdo chce podvádět a ohýbat zákony, tak přesto činil. Udělá to mj. třeba už jen proto, že vymahatelnost je na dlouhé roky sporů s Úřadem pro hospodářskou soutěž a v nedohlednu se ztrácí i roky soudů...

*Zbyněk Linhart,
senátor*

Města vykonávají také přenesenou působnost státní správy a v tom smyslu musí poslouchat nadřízené státní instituce (velmi zjednodušeně řečeno). Za to odpovídá tajemník městského úřadu. Je tu další návrh, aby v případě, že městský úřad nebude vykonávat tyto činnosti v souladu se zákonem a nepomohou ani opakované výzvy ministerstva vnitra, bude ministerstvo moci takového tajemníka odvolat. Dnes je to kompetence jen města – rady. Je to opět snaha o zásah do samosprávy, ale zároveň vidíme, jak stát reálně nemůže vymoci právo rychle a účinně a musí se roky soudit i tam, kde je porušení evidentní.

A tak kvůli malému zlomku nepoctivců, kteří hledají, jak pod nějakou užitečnou záminkou jakoby dobře to či ono ohnout a jak to či ono podojit, často za příkyvování těch, kterým toto počínání z nějakého důvodu imponuje, jsou stále více omezovány aktivity i ostatních. A všem přibývají další a další povinnosti v nejrůznějších předpisech. Negativním vedlejším efektem nepřehlednosti práva a následné sporné kriminalizace je pak obava lidí zapojit se do rozhodování samospráv či odchod těch schopných a poctivých z radnic.

Nepoctivci byli a budou vždycky, proč však mají za ně trpět všichni? Vynucujme místo nových předpisů a regulací vymahatelnost současného práva a urychlení policejní a justiční praxe. To umožní jednodušší selekci nepoctivců a ostatní nechá na pokoji. A i nadále pak nebude běžné, že policie zasahuje na radnicích či u starostů doma.